

Shabbat Va'era

Shmot 6:2 – 9:35 / J'chezkel 28:25 – 29:21 / 2 Petrus 1:16 – 2:9

Moshe klaagt aan het eind v/d vorige sidrah, dat God hem voor niets naar Mitzrayim gestuurd had, want i.p.v. het volk Israel te verlossen, had hij de zaken voor hen alleen maar slechter gemaakt, Ex. 5:22-23.

Dan wijst God zijn dienaar in onze Parashah op de betekenis van Zijn Naam: JHWH / JAHWEH. Deze Naam is een oorlogsverklaring aan de vijand, maar voor Gods volk een veilige schuilplaats, een Misgav ladach, Psalm 9:10, een burcht voor de verdrukte. In Ex. 6:2 staat letterlijk: *“met Mijn naam JAHWEH ben ik hun niet bekend **geworden**”*. Dat wil zeggen: Ik ga nu mijn Naam waarmaken, Ik ga nu alles vervullen wat Ik aan de vaders heb beloofd.

Daar hoort bij dat de tegenstander alles uit de kast moet halen wat hij in huis heeft. Dan wordt de situatie menselijk gezien alleen maar slechter. En dan, als de tegenstander niet verder kan, dan neemt JAHWEH met het grootste gemak de hindernis, zodat Zijn volk kan uittrekken voor het front van de vijand.

Chaveriem, dit is profetisch voor onze uittocht: het zal zeker niet meevallen, ons geloof zal zeker beproefd en getest worden, maar uiteindelijk zal vriend en vijand de Aliyah uit het Land van het Noorden zien gebeuren en het niet kunnen tegenhouden. Dit is de betekenis van de Naam JAHWEH.

Vanmiddag wil ik met jullie nadenken over de betekenis van de Gemeente al de tijd dat Am-Yisra'el in de galut is. Maar eerst nog iets uit Va'era:

Verharding: Bij Ex. 7 over de verharding van Faro's hart merken de rabbijnen op, dat hij uit vrije wil al zoveel kwaad gedaan had, door de harde slavendienst op te leggen aan het volk en andere zonden, dat het rechtvaardig was als hij gestraft werd door de ware Rechter. Daarom wordt 'bekering' voor hem weggesloten en zijn hart verhard. Deze verharding is het gevolg van de eerdere zonden die hij uit vrije wil bedreven had.

Is dit niet exact wat we vandaag zien gebeuren in onze maatschappij? Vinden we hier in het Westen niet een algemene verharding gepaard met uiterste goddeloosheid? Heeft de leugen niet het grootste woord? Vooral rondom Israel komt dit openbaar, maar denk ook aan ook de armen en de zwakken die lijden in deze samenleving. Denk aan de gruwel van abortus. En dat gebeurt in landen waar al vele eeuwen het licht van Gods Woord heeft geschinen. Is het oordeel van verharding over deze Westerse wereld dan niet rechtvaardig? Maakt onze wereld zich niet rijp voor het oordeel? Dit is het vuuroordeel wat aan de wederkomst van Yeshua haMashiach voorafgaat. Zie bijv. Psalm 50:1-3.

Lezen Psalm 50:1-3. Daarom lezen we daar ook: *“Hij roept tot de hemel daarboven en tot de aarde, om Zijn volk te richten / wreken: 5 Verzamel Mij Mijn chasidiem/ gunstgenoten, toegewijden, die Mijn verbond maken met offers. 6 De hemel*

verkondigt Zijn gerechtigheid; want God Zelf is Rechter. Sela" Vers 5 spreekt over de verbondsvernieuwing waarin wij ons opnieuw als een Gode welbehagelijk offer aan JHWH mogen toewijden, vergelijk Rom. 12:1-2.

Zoals gezegd wil ik vanmiddag met jullie nadenken over de betekenis van de Gemeente, al de tijd dat Am-Yisra'el in de galut is. Daartoe gaan we eerst naar Lukas 21:24:

Lezen Luk. 21:20-24 HSV heeft hier opschrift: de '**grote verdrukking**'. Hoe lang duurt die grote verdrukking? Wanneer zou Jeruzalem uit de macht van de volken gehaald zijn? Allenby in 1917 / Zesdaagse Oorlog in 1967. Toen was blijkbaar de tijd van de goyim vol en ging God met Israel verder.

Geheimtaal

De Bijbel leert dat we in oorlog zijn, Gen. 3:15. Zolang de oude draak niet is opgesloten, is er continue oorlog. En in een oorlog gebruik je geheimtaal en codes. Dat doet JHWH ook. Met die geheimtaal wordt de vijand om de tuin geleid. De tegenstander mag het aanvalsplan niet te weten komen. Dat betekent dat van ons oplettendheid wordt gevraagd om de codes te kunnen ontcijferen, anders komen we op een verkeerd spoor.

Yeshua leert ons in Luk. 21:20-24 dat de verwoesting van Stad en Tempel ingrijpend zal zijn met grote gevolgen. Hij zegt in vers 22 dat de wraak volkomen zal zijn. Hij voorzegt dat Yerushalayim in de macht van de volken zal zijn **totdat...** "*de tijden van de goyim vervuld zijn of worden*". Betekent dit dat het nooit meer goed komt met Gods Stad? Is dit haar einde? Nee, zeker niet, deze Stad wordt het centrum van de wereld. Wat bedoelt de Heiland hier? Wel, als de tijden van de goyim vol zijn, dan pakt Hij de draad weer op met zijn eigen volk. Dan komt Isra'el weer op de wereldkaart. En dat is gebeurd. Wanneer denken jullie?

Het gevolg van WO I was dat Yerushalayim weer uit de macht van de volken werd gehaald. Isra'el – in de vorm van de Verloren Tien Stammen/ Efrayim – mocht de Stad in bezit nemen. Generaal Allenby was een gelovig Christen die de Stad waar zijn Meester het kruis gedragen had, niet te paard wilde binnengaan, maar te voet! En dan, 50 jaar later, met de 6 Daagse Oorlog in 1967 komt Yerushalayim zelfs onder Joods bestuur. Dit wil ik verder laten rusten.

Nu wil ik met jullie kijken hoe de tijdsperiode dat Yerushalayim in de macht van de volken is, in het boek Openbaring aangeduid wordt.

Dus nog een keer: Yeshua voorzegt dat Yerushalayim een zeer lange tijd in de macht v/d volken zal zijn, maar er staat niet bij hoelang dit zal duren. Het boek Openbaring heeft voor deze tijd een code.

Lezen Opb. 11:1-2.

Wat lezen we hier? Hoelang zal de heilige Stad door de goyim vertrapt worden? 42 maanden – als we 12 maanden in een jaar nemen = 3½ jaar. Wat moet je daar nu

mee? Die tijd is toch veel langer dan 3½ jaar? Zou dit misschien een code kunnen zijn? Zou 3½ jaar misschien ook ergens anders in de Schrift gebruikt worden? Jawel, via Lukas 4:25 en Jak. 5:17 weten we dat de grote droogte ten tijde van Elia 3½ jaar heeft geduurd. En dit sluit aan bij vers 6. De profeet Elia verschijnt plotseling in 1 Kon. 17:1 en zegt koning Achab het oordeel van God aan vanwege de Baälsdienst: er zal geen dauw of regen zijn totdat Elia weer zal spreken!

Geen mens weet hoelang die droogte zal gaan duren. Zo is het ook met de grote Romeinse ballingschap. Alleen God wist hoelang Jeruzalem in handen van de volken zou zijn. Met deze 42 maanden wordt dus de tijd van Gods Raad bedoeld. De tijd die in Gods handen is. Dit geldt ook voor de 1260 dagen die we vinden in Opb. 11:3 en 12:6. In Opb. 13:5 wordt ook 42 maanden genoemd net als in 11:2. In verband met de verdrukkende macht wordt de code 42 maanden gebruikt en in verband met de Gemeente van Israel de code 1260 dagen! Beide codes zijn gebaseerd op de 3½ jaar bij Elia. Maar dat betekent ook dat er aan deze oordeelsaankondiging een eind komt, net als bij Elia.

Opb 11:1-2 leert ons dat als Stad en tempel verwoest zijn, wij geroepen worden om nauwkeurig op Gods beloften te letten. Want Johannes moet de Tempel meten, en dat is een heel precies werk. Ook bij Ezechiël lezen we over meten van de Tempel. Dit meten is een remez/ hint (aanwijzing) dat het om dezelfde Tempel gaat. De Tempel van Ezechiël zal gebouwd worden als Israel hersteld en bekeerd is, volgens Ezechiel 37:26-28. Opb 11:1-2 leert ons dus: al is Israel in ballingschap, Gods beloften blijven staan.

11:3. Nu komen we bij de 2 getuigen. Zolang Israel uitgeschakeld is, blijft de dienst van de verzoening met God bewaard in de Gemeente van Yeshua. En deze gemeente krijgt profetische kracht. Yeshua heeft bij Zijn afscheid gezegd: Jullie zullen mijn 'getuigen' zijn, Hand. 1:6-8. 2:32, 3:15 enz. Twee is het kleinste aantal om een gerechtelijke uitspraak te bevestigen, Dt 19:15. Nu wordt Gods getuigenis in de hand van de Gemeente van Yeshua gegeven. Of anders gezegd: deze 2 getuigen staan symbool voor de gemeente van God vervuld met Gods Geest en in profetische kracht. Ook hier wordt weer een tijd genoemd: 1260 dagen – de tijd van Gods Raad.

11:4. Hier worden we geleid naar Zach. 4 waar de profeet twee olijfbomen bij een kandelaar ziet staan, zodat deze kandelaar aanhoudend licht kan verspreiden. De twee olijfbomen voorzien immers in de olie. Uit Opb. 1 weten we dat de gemeenten van het NT bij kandelaren worden vergeleken. De olijfbomen bepalen ons bij de Heilige Geest. Zie Zach. 4:6: *"niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt JHWH Ts'vaot"*. De twee getuigen worden met beide vergeleken: *"Dezen zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaren"*. Duidelijk dus dat de Gemeente en de Heilige Geest samengaan.

11:5. In dit vers worden we geleid naar Mozes en Elia. Deze twee getuigen, dat wil zeggen de gemeente van Yeshua door de eeuwen heen, staat onder Goddelijke

bescherming en hulp, zoals ook Mozes en Elia. Denk hierbij aan de opstand van Korach met de 250 die tegen Mozes opstonden en door het vuur van JHWH werden verteerd. Het tweede voorbeeld vinden we bij Elia, toen koning Ahazia twee keer een overste met 50 mannen stuurde die door het vuur verteerd werden, 2 Kon. 1. Nu, diezelfde macht die Mozes en Elia bezaten, bezitten ook de 2 getuigen. Zo sterk is de Gemeente van Yeshua, zij bezit dezelfde macht, zoals hier beschreven. Denk hierbij aan het gebeuren met Ananias & Saffira in Hand. 5:1-11.

11:6. Ook in dit vers worden we gewezen op het krachtige gebeuren in het optreden van Elia. Plotseling treedt hij op en zegt het oordeel aan tegen Achab: *“En Elia de Tisbiet, van de inwoners van Gil’ad, zei tot Achab: Zo waarachtig als JHWH, de God van Israel leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, indien deze jaren dauw of regen zijn zal, tenzij dan naar mijn woord!”* Dit vers is van ongelooflijk rijke inhoud. Daar zit Achab dan met zijn Ba’als dienst hopeloos vast. Ineens een profeet van JHWH die hem de voet dwars zet met een prediking, die ook gelijk een daad is. Een verschrikkelijke oordeelsaankondiging waaruit ten eerste blijkt dat JHWH regeert, dat Hij een plaats voor zich opeist. Zo maakt, wil Opb. 11 zeggen de Heere God nu ook plaats voor Zijn twee getuigen, zo maakt Hij plaats voor Zijn Gemeente.

Zo krachtig als Elia was bij de aankondiging, zo wonderlijk was Elia ook in zijn handelen bij het slot van dit oordeel. Dit geheel ging dus heel duidelijk van God uit. We weten uit Luk. 4:25 dat de hemel toen drie jaar en 6 maanden gesloten was. Yeshua noemt dit in verband met het **geloof**. Jakobus schrijft er ook over in 5:17 en noemt dit i.v.m. het **gebed**. Zo krijgen deze getuigen het geloof en het gebed als hun wapens, waarmee zij de wereld kunnen overwinnen, waarmee zij staande kunnen blijven. Zo gezien zijn deze 3 jaar en 6 maanden van grote betekenis. Het is **de tijd van Gods Raad**, de tijd die JHWH Zelf in handen heeft.

Om de macht die de twee getuigen krijgen te omschrijven, worden we ook nog gewezen op de macht die Mozes liet zien. Dit was een Goddelijke macht, vóór Israel en tegen Egypte. Dezelfde macht is aan de Gemeente gegeven, tegenover alle machten der aarde, ook tegenover de antichrist. In dit geloof heeft Maarten Luther de pauselijke banbrief in het openbaar verbrand. Door dit geloof vreesde de Schotse koningin, bloody Mary, John Knox meer dan een leger van 10.000 soldaten. De Gemeente van Yeshua stond en staat nog altijd onder Goddelijke bescherming, ook al lijkt soms het tegendeel, al lijkt het alsof de verdrukkers het zullen winnen. De Gemeente zelf zal altijd staande blijven.

11:7 Hier wordt gezegd dat het profetisch getuigenis in de Gemeente zal stoppen. De Gemeente is gegeven om van Israëls toekomst en verwachting te getuigen. Lees Hand 1:6-8, het gaat daar over het koninkrijk van Israel. Lees ook Opb. 11:1-2 waar het gaat om de herbouw van de Tempel in een hersteld Israel. Zolang dit er niet is geeft God de Gemeente om van het Koninkrijk van God te getuigen. Maar als dit getuigenis stopt, dan krijgt het beest uit de afgrond zijn kans. Het beest uit de afgrond is een macht die zich ontwikkelt binnen de Gemeente. Deze macht werkt precies tegenovergesteld aan het profeteren der twee getuigen. Naarmate het profetische

getuigenis zwijgt, ontwikkelt zich deze macht. En deze macht strijdt tegen de Schrift, tegen de Torah, en tegen Israel.

Dit is het eerste, maar wat nog erger is, de Gemeente wordt door deze macht overwonnen. Dit hebben we gezien in de Kerk van de middeleeuwen (\pm 500 – 1500 AD). Toen werd de Gemeente van Yeshua overwonnen en gedood. Dit wordt hier afgebeeld met de dood van de twee getuigen. Met de Reformatie is er weer een opleving gekomen, een schaduwachtige vervulling van het opstaan van de twee getuigen, zoals we lezen in vers 11. Maar in vers 11 wordt de Reformatie bedoeld waarin wij ons vandaag bevinden.

Als Elia op de Karmel die geweldige geloofsdaad verricht, herstelt hij als eerste het altaar van JHWH. Hij neemt 12 stenen, naar het aantal stammen van Israel en bouwt daarmee het altaar. Dat is exact waar de Geest van God nu mee bezig is, het herstel van de 12 stammen om hen in Israel terug te brengen.

11:8 Het gaat hier over het 'lijk – Gr. 'ptooma' van de Gemeente. Zie NBG 1951 vertaling. Waar bevindt zich dit lijk? We lezen in de tekst: *“Op de straat van de grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte, alwaar ook onze Heer gekruist is”*. De grote stad is het grote Babylon, de moeder der hoererijen, Opb 17:18. Deze stad wordt geestelijk genoemd, (d.w.z. de geest/wind/ruach die er waait) Sodom en Egypte. Sodom doet denken aan de zonde die 'tot ongekende hoogte gestegen is en Egypte is het beeld van verharding tegen de oordelen in. *“Waar ook onze Heer gekruist is”*. Ook toen Yeshua gekruist werd, was dit Sodom en Egypte vertegenwoordigt, d.w.z., was er zonde en onbekeerlijkheid, ongeloof en verharding, tot het uiterste toe.

Sodom en Egypte hebben zich rijp gemaakt voor het oordeel. Zo heeft ook het Joodse volk zich rijp gemaakt voor het oordeel in het jaar 70, door in dezelfde geest te handelen met Yeshua. Nu is het overduidelijk waar het heengaat met het dode lichaam van de Kerk, dat niet meer luisteren wil en voor geen waarheid vatbaar is. Yeshua zegt in Mat. 24:28: *“Waar het dode lichaam (Gr. ptooma) is, daar zullen de arenden vergaderd worden”*. D.w.z. rond een lijk verzamelen zich de aaseters, zodat er niets overblijft dan het geraamte.

11:9 *“Sommigen uit de volken, en geslachten, en talen en natiën zullen hun lijk zien, drie dagen en een halve en niet toelaten dat hun dood lijk in het graf gelegd wordt”*. Een klein aantal mensen zullen niet toelaten dat dit lijk begraven wordt. Ze houden dit $3\frac{1}{2}$ dag vol. Ook hier weer $3\frac{1}{2}$, dus de tijd van Gods Raad. Deze enkelen zijn de kinderen Gods die bleven letten op Gods beloften en in verwachting leefden. Denk hierbij o.a. aan de vrouwen die het lichaam van Yeshua goed wilden verzorgen. Dit zijn er altijd maar enkelen, maar ze worden vastgehouden en geleid door de Geest van God.

11:10 *“En die op de aarde wonen, die zullen verblijd zijn over hen, en zullen vreugde bedrijven, en zullen elkaar geschenken zenden; omdat deze twee profeten degenen,*

die op de aarde wonen, gepijnigd hadden.” Het Griekse woord voor gepijnigd, wil eigenlijk zeggen: “op echtheid onderzocht worden”. Als er van de Gemeente geen kracht meer uitgaat, worden de goddelozen nergens meer in belemmerd. Zo is ook de verdeeldheid van de Gemeente een voordeel voor de goddelozen. Daarom staat hier: *“zij zullen vreugde bedrijven en zullen elkaar geschenken zenden”*. Jesaja 8:6 spreekt op die manier over de vreugde bij Rezin en bij de zoon van Remalia. Echter, temidden van alle wereldproblemen kan alleen het getuigenis van de profeten ons de weg wijzen. Als dit getuigenis zwijgt, komt er onvermijdelijk de catastrofe. Het bijbels getuigenis heeft de volken tot bloei gebracht. De bevoorrechte positie van de westerse volken hebben we grotendeels aan de Reformatie te danken. Daarom zijn allen die vreugde bedrijven - na het zwijgen van het profetisch getuigenis - eigenlijk blij over hun eigen ondergang.

11:11 Er is geloof voor nodig en leiding van God om bij een lijk te blijven wachten, tot er weer leven in komt. God-zij-dank, ze zijn er geweest, net als Simeon en Anna die in de Tempel bleven, ook al was het veelszins niet meer dan een goed draaiend bedrijf. Maar nu lezen we: *“En na die drie dagen en een halve, is een geest des levens uit God in hen gegaan.”* Dit was Gods tijd en Gods tijd is altijd precies op tijd. Gods Geest brengt het lijk weer tot leven. *“En zij stonden op hun voeten”*. Dat betekent dat de Gemeente van Yeshua weer in haar eerste stand wordt hersteld. Ze wordt weer volledig gericht op de Schriften, zoals ze ook was na de uitstorting van de Ruach op Shavuot in Yerushalayim. De geest des levens bestaat niet in allerlei geestvervoeringen of profetieën, maar betekent weer een geheel en volledig staan op het Woord van God.

Het is opmerkelijk dat we na het opstaan der getuigen, niet meer lezen dat ze geprofeteerd hebben. Dus oefenen ze dan ook geen macht uit, zoals in het begin. Het opstaan van de twee getuigen zal dus niet zozeer openbaar zijn. Wel zal deze reformatie dieper ingrijpen. Allen die er mee in aanraking komen, ook al gaan ze er niet in mee, zullen er toch wel respect voor hebben. Ze worden bevreesd. *“En er is grote vrees gevallen op degenen, die hen aanschouwden.”* Daar zijn we nu aan toe, de Gemeente moet op gaan staan, d.w.z. ze moet als een eenheid naar buiten treden. Dit is de eenheid waarvoor Yeshua heeft gebeden in Zijn hogepriesterlijk gebed, een eenheid die leidt tot de heerlijkheid. Het Grieks zegt letterlijk: *“En Ik, de heerlijkheid die U aan Mij hebt gegeven, geef Ik aan hen, opdat zij één zijn, gelijk als Wij één zijn”*, Joh.17:22.

11:12 *“En zij hoorden een grote stem uit de hemel, die tot hen zei: Komt hierheen omhoog! En zij voeren op naar de hemel in de wolk, en hun vijanden aanschouwden hen.”* Is hier dan toch sprake van de z.g. opname der gemeente? Die dat geloven, leren meestal dat vanaf hoofdstuk 4 alles nog vervuld moet worden. Om hun theorie te onderbouwen hebben ze dus niets aan dit vers. Maar om dit vers goed te begrijpen moeten we letten op de Gemeente van Yeshua als verbindende schakel tussen Israëls verstrooiing en Israëls aanneming. Dit was een geheim zegt Paulus in Kol. 1:24-26.

Om dit vers te begrijpen moeten we naar Hand. 10 waar Petrus een gezicht krijgt: *“Hij zag de hemel geopend en een zeker voorwerp tot hem neerdalen, gelijk een groot linnen laken, aan de vier hoeken gebonden, en neergelaten op aarde; waarin al de viervoetige dieren der aarde waren, en de wilde en de kruipende dieren, en de vogels des hemels.”* We weten uit het vervolg dat dit een beeld was van de Gemeente van Yeshua, die zich zou vormen, omdat Israel verstek liet gaan. Toen Petrus dit gezicht gezien had, was het niet afgelopen met dit gezicht. We lezen dan: *“En het voorwerp werd wederom opgenomen in de hemel.”* Dit gezicht vervaagt dus niet, maar dit alles weer in de hemel wordt opgenomen. Daaraan moeten we ook hier denken. De Gemeente houdt niet op om te bestaan, maar ze wordt weer opgenomen in het volksbestaan van Israel. Het overblijfsel van de Gemeente wordt - door het aanvaarden en belijden van Israëls toekomst - zelf weer Israel. De oude stam Israel, waarop zij geplant zijn, is dan ook tot nieuw leven gekomen. Hier gaat het over onze Aliyah chaveriem.

Als het overblijfsel van de Gemeente op haar voeten gaat staan, dan houdt het Gemeente-zijn op. Dan zijn we weer Israel. Dan valt de grote scheiding zoals we lezen in Luk.17:37: *“En zij antwoordden en zeiden tot Hem: waar Heer? En Hij zei tot hen: Waar het lichaam (Sooma) is daar zullen de arenden vergaderd worden”*. En doen deze arenden niet aan de Romeinse adelaar denken? Verzamelt het ‘christendom’ zich niet opnieuw rondom de Roomse Kerk?

11:13 Zoals er een grote aardbeving was om het Evangelie kracht bij te zetten toen het in Europa kwam, zo zal er een aardbeving zijn om het getuigenis te bevestigen van degenen die opnieuw de Schrift belijden. We lezen dat bij deze aardbeving een tiende deel van de stad zal vallen. Het gaat hier dus over de grote stad in vers 8 genoemd. Met deze stad wordt het gedeelte der aarde bedoeld wat rijp is voor het oordeel; het gedeelte wat tot verharding wordt overgegeven. Het gedeelte wat voor het vuuroordeel is bestemd, waarvan de elementen branden zullen en versmelten.

“En er zijn in de aardbeving gedood zeventuizend namen van mensen”. NBG heeft ‘zeventuizend personen’. Je kunt ook vertalen: ‘zeventuizend van de voornaamste mensen’ of ‘zeventuizend mensen van naam’. Het lijkt erop dat deze aardbeving dus veel groter zal zijn dan alle aardbevingen die er tot nu toe geweest zijn. Onder de vele duizenden, mogelijk miljoenen, bevinden zich dan 7000 mensen die een vooraanstaande positie innemen.

Als dit oordeel plaatsvindt zal het duidelijk worden voor degenen die het opstaan van de twee getuigen zien en ook dit meemaken. We lezen: *“En de overigen zijn zeer bevreesd geworden en hebben de God des hemels heerlijkheid gegeven”*. Zou met deze overigen bedoeld worden, allen die niet zijn omgekomen in de aardbeving? Dan zou er dus nog een grote bekering plaatsvinden. Dat botst met veel teksten die ons herinneren aan de dagen van Noach en de tijd van Sodom, toen er grote verharding was. De goddelozen toch, zullen goddelooslijk handelen en geen van de goddelozen zullen het verstaan, volgens Dan. 12:10, maar de verstandigen zullen het begrijpen.

Bij deze 'overigen' (Gr. Loipoi) denken we o.a. aan de vijf dwaze maagden, die in Mat. 25:11 ook aangeduid worden met dit woord, wat daar in 'andere' is vertaald. Ze hadden toen ook genoeg olie, maar kwamen te laat. Ze waren te laat met hun bekering, met hun heiligmaking. Zo komen ook de hiergenoemde 'overigen' te laat met het geven van heerlijkheid aan de God des hemels. Nog twee keer komen we deze 'overigen' tegen in dit Boek: in Opb. 12:17 en in Opb. 20:5. Daar hoop ik een volgende keer meer over te zeggen.